

Den negative regel om, at sag i tilfælde, der ikke falder under stk. 1, ikke kan anlægges i Danmark, er placeret i *stk. 3*.

[Sølovsudvalgets betænkning indeholder ingen bemærkninger til *stk. 4*, hvorefter sager, hvor dansk domstol er kompetent, henvises til Sø- og Handelsretten. Baggrunden er, at Sø- og Handelsretten gennem sin erfaring med de internationale søretlige regler, må anses for at besidde en vigtig ekspertise til at bedømme sager omfattet af kapitlet. Samtidig forventes reglerne kun at give anledning til et begrænset antal sager, og der er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade sådanne sager bedømme af Sø- og Handelsretten.]

Til § 190

Denne bestemmelse, der gengiver Bunkerskonventionens artikel 10, indeholder regler om udenlandske dommes retskraft og eksigibilitet, dvs. i hvilket omfang fremmede domme afsagt mod ejeren og den registrerede ejers forsikringsgiver kan fuldbyrdes her i landet. Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger til § 205, *stk. 1* i sølovens kapitel 10. Hovedprincippet er, at domme, der er afsagt af en ifølge konventionen kompetent domstol, skal anerkendes af andre konventionsstater og kunne fuldbyrdes der, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor de er afsagt. Den stat, hvor dommen ønskes fuldbyrdes, kan stille formelle krav til fuldbyrdesproceduren, men kan ikke tage sagens realiteter op på ny. Eksekutionskraften gælder dog naturligvis med det forbehold, der følger af, at alle krav skal have forholdsmæssig dækning, hvor ansvarsbegrænsningsreglerne, jfr. udkastets § 185, *stk. 1, 1. pkt.*, medfører, at der ikke kan gives fuld dækning. Har ejeren således oprettet en begrænsningsfond, kan erstatningskravet alene fuldbyrdes i fonden, og fordringshaveren må tale en forholdsmæssig reduktion af sit krav, såfremt de samlede krav overstiger begrænsningsbeløbet.

Det er endvidere efter konventionen en betingelse for fuldbyrdelse i andre konventionsstater, at dommen ikke er opnået ved svig, og at sagsøgte har fået et rimeligt varsel. I stedet for at gengive disse to undtagelser, har man i udvalget fundet, at disse principper vil gælde, hvad enten de anføres eller ej, jf. retsplejelovens § 479, og man er blevet enige om ikke at anføre noget herom i lovteksten. Selve fuldbyrdelsen må ske efter retsplejelovens almindelige regler.

Til § 190 a

Denne bestemmelse giver regler om anvendelsesområdet og gengiver Bunkerskonventionens artikel 2. Bestemmelsen svarer til § 206, *stk. 1*, i kapitel 10.

Ifølge bestemmelsen finder en række regler, nemlig §§ 183-185 og 188-190 anvendelse på skade, som er opstået ved, at bunkersolie udtømmes eller udflyder fra et skib, såfremt skaden er opstået her i riget eller i den eksklusive økonomiske zone eller i en anden stat, som har tilsluttet sig Bunkerskonventionen.

De nævnte bestemmelser finder endvidere anvendelse på udgifter, som forårsages af forholdsregler, der tages med henblik på at afværge eller begrænse sådan skade i Danmark eller en anden konventionsstat uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er taget. Dette vil således omfatte forholdsregler taget på det åbne hav eller på en anden konventionsstats område eller eksklusive økonomiske zone, og der er ikke noget krav om, at der skal være forvoldt skade på en konventionsstats område.

De bestemmelser, der ikke er taget med i opregningen, er reglerne om forsikringspligt i §§ 186 og 187, der selv indeholder bestemmelser om deres anvendelsesområde.

Reglerne i § 190 a skal forstås således, at de ikke blot fastsætter reglernes anvendelsesområde, men også gælder som lovvalgsregler. Når sag om bunkersolieansvar rejses ved dansk domstol, skal disse regler anvendes, uanset om skaden er opstået i Danmark eller udlandet, og uanset hvad dansk international privatret i øvrigt ville føre til. Kun hvis det er en følge af lovudkastets § 190 a, at ansvarsreglerne ikke finder anvendelse, eksempelvis hvor skaden er indtruffet i en stat, som ikke har tiltrådt Bunkerskonventionen, men sagen alligevel rejses i Danmark, kan der blive tale om på grundlag af almindelige internationale privatretlige regler at undersøge, om der efter det ifølge disse regler anvendelige retssystem kan blive tale om ansvar. Hvis således sagen vedrører skade i en fremmed stat, som ikke er tilsluttet konventionen, finder konventionen ikke anvendelse på skader indtruffet dér, og det kan da tænkes, at denne stats regler om ansvar finder anvendelse. Det følger da imidlertid af sølovens § 180, at de almindelige danske ansvarsbegrænsningsregler kan anvendes.

Til § 190 b

Bunkerskonventionens artikel 4, *stk. 2*, fastsætter, at konventionens regler ikke finder anvendelse for krigsskibe eller andre statsskibe, som udelukkende anvendes i statsligt ikke-kommercielt øjemed. I artikel 4, *stk. 3*, overlades det udtrykkeligt til de enkelte stater at lade konventionens bestemmelser finde anvendelse for egne statsskibe.

Spørgsmålet om, hvilke ansvarsregler der skal gælde for krigsskibe og andre statsskibe, der anvendes i